

Bästa vänner,

Ett stort och varmt tack för alla ryggsäckar och inbetalningar. I skrivande stund har vi samlat in 213 ryggsäckar och 2734 €. Ryggsäckarna är till stor glädje och hjälp för barnen - det är nästan som julafton när de öppnar sin nya egna ryggsäck och ser vad den innehåller. TACK till er som gör detta möjligt!

I detta månadsbrev vill jag berätta lite mer om vårt projekt med flickorna i Indien, det finns mycket att berätta och fastän jag försökte hålla mig kort blev det ett längre månadsbrev än vanligt. Projektet görs i samarbete med organisationen Vacha i olika slumområden (s.k. "bastis") i och omkring Mumbai. Fokus är att hjälpa flickor från fattiga förhållanden att få en utbildning och på så sätt skapa en möjlighet till en bättre framtid. Fattiga familjer är ofta konservativa och håller fast vid traditioner. Flickor får bara gå i skolan tills de är 12 år, sen är de tvungna att dra sig tillbaka till familjen och hemmet där de utför sysslor som förberedelse inför äktenskapet. En flicka anses ofta vara en börda bl.a. för att hemgiften innebär en stor utgift för familjen. I Indien blir 27 % av flickorna gifta före 18 års ålder och 7 % före de fyllt 15 år – enligt UNICEF sker över 1,5 miljoner barnäktenskap varje år i Indien. Traditioner, religion och vilket kast man tillhör är faktorer som spelar in. En annan orsak till att många fattiga gifter bort sina döttrar tidigt är att hemgiften är billigare för en ung flicka. Är man gift finns ingen chans att gå i skola och utbildning förblir en dröm.

Hoppets stjärna stöder fyra center för flickor i skolåldern, totalt ingår 265 flickor i vår del av projektet. Vi arbetar för att motverka förtryck, orättvisor och för att ge flickorna färdigheter och förutsättningar för en meningsfull framtid. Programmet är varierande och flickorna får bland annat lära sig engelska, att uttrycka sig, hur samhället fungerar och om sina rättigheter. De undervisas också i hälsokunskap, hygien, fysiologi, datakunskap och att använda sig av statliga instanser och myndigheter. En av de viktigaste uppgifterna i arbetet är att stärka flickornas självkänsla.

Många familjer vars flickor är med i vårt projekt har redan en utmanande vardag med små inkomster och när coronapandemin slog till blev det katastrof. Undantagstillståndet kom plötsligt och allt stängdes hastigt ner; kollektivtrafiken, fabriker, affärer. De flesta arbetare i slummen arbetar på olika fabriker och får sin lön dagligen, om fabriken är stängd är inkomsten noll. Detta leder till att människor går hungriga, de blir vräkta från sin hem när de inte kan betala hyra och våldet i familjerna ökar. När nöden blir för stor överväger många att åka till hembyarna. Detta leder till att flickorna tvingas avbryta sin utbildning och riskerar att bli bortgifta. För att underlätta för familjerna och minimera risken att flickorna slutar skolan har matpaketet delats ut i flera omgångar.

I skrivande stund är skolorna fortfarande stängda och undervisningen sker på distans. Personalen på Vacha håller en nära kontakt med flickorna hela tiden. Det är viktigt att flickorna kan känna att de får stöd och har någon att anförtro sig åt. De äldre flickorna har fått större roller, de är stödpersoner åt de yngre samt ansvarar för matutdelningen i sitt basti.

Det finns många olika livsöden att berätta om, både negativa och positiva, jag vill dela med mig av några. Roshani är tacksam att hon får tillbringa mera tid med sin pappa nu när han inte arbetar. Sanjana blir slagen så mycket av sin pappa att hon vill åka till hembyn för att slippa tortyren, trots risken att bli bortgift. Poojas föräldrar tycker att hon inte är tillräckligt vacker och borde giftas bort så fort som möjligt medans någon vill ha henne. Soni skrev brev till beslutsfattarna och önskade att de skulle städa upp i deras basti, de lyssnade och verkställde önskemålet. Tack vare Vacha får Sanjana stöd och hjälp och Pooja kan sina rättigheter och har kunnat tala med sin familj och avstyra äktenskapet. Tack vare Vacha växer flickor som Soni i sitt ledarskap och i sin roll som ung kvinna. Flickorna lär sig att stå upp

för sina rättigheter och kämpa för ett jämställt samhälle. Invanda traditioner är inget som ändras i en handvändning men ser man på statistiken så minskar antalet barnäktenskap i Indien. För varje flicka som får utbildning blir det en "ringar på vattnet" effekt när de för sin kunskap vidare. Sakta men säkert förbättras situationen; traditioner luckras upp, unga står på sig då de känner till sina rättigheter och fler gifter sig av kärlek och för att de själva vill.

Vill du hjälpa oss att ge ännu fler flickor möjlighet till utbildning? Du kan när som helst ge ditt bidrag genom att betala in på vårt insamlingskonto **FI57 4963 1040 0374 39**, märk betalningen 'Flickorna i Indien'. Vill du hjälpa familjer med mathjälp i dessa svåra tider märker du betalningen 'Barnhjälpsfonden'.

Tusen tack för er hjälp, tillsammans kan vi göra små delar av världen till en bättre plats!

Hösthälsningar

Terese Hoxell